



M I N D R O L L I N G I N T E R N A T I O N A L



Dharma Dhrishṭi

P o g l ą d D h a r m y

N u m e r 3

LINIA & PRZEKAZY

Jego Eminencja Dzigar Kongtrul Rinpocze

WSTĘP

W ciągu ostatnich pięciu lat wiele się wydarzyło w związku z międzynarodowymi projektami Wadźra Widjadhara, realizowanymi pod egidą klasztoru Mindrolling. Wadźra Widjadhara sponsorował przekaz cyklu nauk Minling Cziokhor, którego udzielił Kjabdzie Trulszik Rinpocze w roku 2007 w klasztorze Mindrolling w Indiach. W latach 2007-2008 w tym samym klasztorze doszło do historycznego wydarzenia, jakim było udzielenie przez Kjabdzie Taklunga Tsetrula Rinpocze przekazu całego cyklu nauk Rinczen Terdzod. Ostatnio Wadźra Widjadhara patronował organizacji przekazu cyklu nauk Dzogczien, Künzang Gongpa Zangthal. Przekazu tego udzielił Kjabdzie Taklung Tsetrul Rinpocze, natomiast Minling Dzietsun Khandro Rinpocze nie tylko była gospodarzem całego wydarzenia, ale i tłumaczyła nauki Kjabdzie Rinpocze na język angielski. Przekaz miał miejsce w Ośrodku Odosobnieniowym Lotus Garden w Stanley, w stanie Wirginia w USA, a wzięły w nim udział setki uczniów Dharmy Buddy z całego świata, zarówno ze Wschodu, jak i z Zachodu.

Ponieważ abiszeka (inicjacja) jest nieodłącznym i niezwykle ważnym elementem wadźrajany, redakcja Dharma Dhrishti uznała za ważne, aby pomóc zachodnim uczniom w lepszym zrozumieniu, czym dokładnie jest abhiszeka, jakie jest znaczenie linii przekazu i dlaczego jest tak ważna nie tylko dla praktykujących, ale i dla rozwoju Dharmy.

Dlatego też w trzecim wydaniu Dharma Dhrishti - Poglądu Dharmy - zamieszczamy kolejny wywiad, jakiego łaskawie nam udzielił Jego Eminencją Dżigar Kongtrul Rinpocze. Rinpocze odpowiada nam na dwadzieścia pytań, dotyczących natury i znaczenia łangu (abiszeki), oraz linii przekazu. Mamy nadzieję, że ten wspaniały, cenny i skłaniający do refleksji wywiad z Jego Eminencją Kongtrulem Rinpocze nie tylko odpowie na konkretne pytania i zapoczątkuje głębsze dociekania, ale i zainspiruje niezliczonych praktykujących, by podążając ścieżką wadźrajany, przywiązywali należyłą wagę do wszystkich jej aspektów.

BIOGRAFIA



Jego Eminencja
Dzigar Kongtrul Rinpoche

J.E. Dzigar Kongtrul Rinpoche urodził się w 1964 roku w północnych Indiach jako syn Netena Cioklinga Rinpocze III i został rozpoznany jako emanacja Dziamgona Kongtrula Lodro Thaje, wielkiego mistrza i uczonego, który aktywnie współtworzył ruch Rime. Od najmłodszych lat Rinpoche studiował ze swoim rdzennym guru, J.Ś. Dilgo Khjentse Rinpocze. Pobierał nauki z linii Longcien Ningthig, jak również potrójnej linii Khjen Kong Ciok Sum (linii Dziamgona Kongtrula, Khjentse Langpo i Ciogjura Lingpy). Dzigar Kongtrul Rinpoche intensywnie studiował również z Tulku Urgjenem Rinpocze, Njoszulem Khen Rinpocze oraz wielkim uczonym Khenpo Rinczenem.

W 1989 roku J.E. Dzigar Kongtrul Rinpoche wraz z rodziną przeniósł się do USA, a w 1990 roku rozpoczął pięcioletnią kadencję na stanowisku profesora filozofii buddyjskiej w Instytucie Naropy w Boulder, Kolorado. W Stanach Zjednoczonych założył organizację Mangala Shri Bhuti, której zadaniem jest promowanie praktyk linii Longcien Ningthig i Khjen Kong Ciok Sum. Rinpoche otworzył również w południowym Kolorado górski ośrodek odosobnień, Longcien Dzigme Samten Ling, w którym sam spędza dużo czasu. Kiedy nie

przebywa na odosobnieniu, podróżuje po całym świecie nauczając i prowadząc odosobnienia.

Obecnie Rinpoche przewodzi i nadzoruje działalność Mangala Shri Bhuti w trzech ośrodkach studiów i praktyk (Phuntsok Ciokling w Boulder, Kolorado, Pema Osel Do Ngak Cioling w Vershire, Vermont oraz Guna Institute w Bir, w Indiach), jak też dwóch centrów odosobnień (Longcien Dzigme Samten Ling w Creston, Kolorado i Guna Norling w Salvador da Bahia w Brazylii). Przewodniczy również nowopowstałej Akademii Tłumaczy Guna w Bir, w Indiach.

J.E. Dzigar Kongtrul Rinpoche jest także malarzem – abstrakcyjnym ekspresjonistą – a jego obrazy inspirują ludzi na całym świecie, rozwijając ich wgląd. Sztuki i malarstwa uczył się od Yahne Le Toumelin, światowej sławy malarki ekspresjonistki, którą w 1960 roku przedstawił mu Andre Breton. Jest to jedna z nielicznych artystek, której dokonania na trwałe wpisały się w sztukę jej czasów.

Magazyn Dharma Dhrishti jest zaszczycony mogąc zamieścić na swoich łamach nauki tego błyskotliwego nauczyciela, którego mądrość i odwaga inspiruje niezliczone istoty.

WYWIAD

LINIA & PRZEKAZY

Wywiad z Jego Eminencją Dzigarem Kongtrulem Rinpocze

PPodstawowym założeniem ruchu Rime jest przekonanie, że nauki i praktyki nauczane przez wszystkie szkoły buddyzmu tybetańskiego mogą prowadzić do tego samego ostatecznego urzeczywistnienia. Jednocześnie Wielki Działamgon Kongtrul i Działamjang Kjentse Łangpo odbywali długie podróże, aby odnaleźć, otrzymać przekazy i tym samym móc propagować nauki linii zagrożonych wygaśnięciem. Co właściwie chcieli odnaleźć w tych przekazach, czego nie byłoby w liniach powszechnie dostępnych i dlaczego tak ważne jest utrzymywanie tych rzadkich przekazów?

DKR: To prawda, że każda z ośmiu linii przekazu wadżrajany prowadzi do osiągnięcia przebudzenia, czyli stanu wadżry. Tym niemniej wszystkie te linie przekazu dotarły do Tybetu z

Indii, sprowadzone przez wielkich mistrzów, których aspiracją było rozpowszechnienie tych nauk i praktyk dla pożytku wszystkich istot. Gdyby zdarzyło się, że te linie nie byłyby kultywowane osobno, aspiracje tych mistrzów, a nawet samego Buddy, ograniczyłyby się tylko do jednej linii, do nauk i praktyk właściwych dla tej właśnie linii przekazu. To stanowiłoby ograniczenie.

Co więcej, istoty mają prawdopodobnie różne związki z nauczycielami, jak również liniami przekazu, naukami i praktykami, zgodnie ze swoimi karmicznymi powiązaniem z przeszłości, własnymi zdolnościami i aspiracjami. Zatem ograniczając się tylko do nauk jednej czy dwóch linii, żywych i praktykowanych, wykluczając pozostałe mniej widoczne, zaniedbalibyśmy tamte linie i po pewnym czasie zanikłyby one całkowicie.

Z tego też powodu, Działang Kjentse Langpo i Działang Kongtrul Lodro Taję włożyli dużo wysiłku w odszukanie przedstawicieli tych wszystkich ośmiu linii oraz otrzymanie przekazu i nauk dotyczących praktyk. Następnie sami te nauki praktykowali, zgłębiali i przekazywali dalej. Dzięki temu mamy wiedzę na temat tych wszystkich ośmiu żywych linii przekazu. Te linie nauk mogą być praktykowane jako pełna ścieżka prowadząca do przebudzenia zarówno przez jedną osobę, jak i przez osiem różnych osób dążących do urzeczywistnienia.

To daje nam wielką i znaczącą szansę na kultywowanie i wypełnianie aspiracji wielkich mistrzów przeszłości tych ośmiu linii, jak również stwarza możliwość spełnienia aspiracji czujących istot, poprzez związek z ich karmicznymi związkami i uwarunkowaniami. Dlatego sądzę, że mistrzowi przeszłości docenili wysiłki tej dwójki, i ja osobiście również czuję, że to była wspaniała praca dla dobra Dharma Buddy.

Co wyróżnia autentyczną linię przekazu nauk?

DKR: Autentyczna linia przekazu nauk musi być autentyczną linią Dharma Buddy, która zasadza się na trzech pitakach: vinai, sutrach i abhidharmie. Nauki vinai podkreślają zasadę przekształcenia ciała, mowy i umysłu adepta z tworzenia negatywnej karmy w tworzenie pozytywnej karmy. Celem wszystkich ślubowań i wskazań jest przekazanie mądrości i skutecznych metod praktykującemu, aby mógł przekształcać te trzy bramy, nie tylko studiując i zdobywając wiedzę, ale też w życiu codziennym.

Nauki sutr podkreślają zasadę wyzwolenia z samsary w oparciu o różne rodzaje praktyk skupiania umysłu, co prowadzi na wyższy poziom zrozumienia własnych możliwości i

tego, co umysł może osiągnąć poprzez medytację.

Nauki abhidharmy kładą nacisk na prawdziwe zrozumienie natury własnego ja, a także natury zjawisk i ich pustej natury na poziomie absolutnym. Na poziomie relatywnym zaś, zjawiska funkcjonują na zasadzie wzajemnego powstawania.

Takie podejście daje praktykującemu pełne zrozumienie wszystkich poziomów przekształcenia – od zewnętrznego poprzez pośredni do najgłębszego. Zewnętrzna transformacja przebiega poprzez zmianę zewnętrznych bram w pozytywne aktywności

Autentyczna linia przekazu nauk musi być autentyczną linią Dharma Buddy, która zasadza się na trzech pitakach: vinai, sutrach i abhidharmie.

oraz rozwój samadhi, które wspiera ten proces. Dzięki temu w praktykującym dojrzewa zrozumienie uniwersalnej prawdy, czyli natury rzeczy, która jest podstawą wszystkiego. Jak powiedział Budda, bez względu na to czy Tathagatowie pojawiają się w tym świecie czy nie, nirwana istnieje zawsze, ponieważ zawsze istnieje dharmata.

Tak więc te trzy nauki i zasady tych trzech praktyk muszą być obecne w sutrajańskim lub w mantrajańskim. Niektórzy mówią, że mantrajańskie posiada swój własny podział na trzy części, inni zaś twierdzą, że jest ona po prostu bardziej zaawansowaną formą abhidharmy. Jednak

właśnie w ten sposób można weryfikować autentyczność Dharmy Buddy.

W buddyzmie tybetańskim prawdziwy przekaz nauk obejmuje lung, inicjację czyli przekaz mocy i wyjaśnienia dotyczące praktyki. Jakie jest znaczenie każdego z tych elementów autentycznego przekazu nauk? Kiedy i w jaki sposób ta metoda przekazu powstała i dlaczego należy ją kontynuować i przechowywać?

***Na początku ścieżki
wadźrajany, inicjacja ma moc
przyspieszania procesu
dojrzewania tego potencjału
czy też nasion, po
oczyszczeniu zaciemnień.***

DKR: Inicjacja posiada prawdziwe symboliczne cechy. Przede wszystkim warunkiem przebudzenia jest fakt posiadania przez istotę przebudzonej natury umysłu. Jednak z powodu zaciemnień, trzeba przejść przez proces ich oczyszczania. W wadźrajanie ten proces może przebiec bardzo szybko dzięki inicjacji.

Urzeczywistniony stan umysłu, który jest naturą wszystkich istot, ma wiele potencjalnych cech przebudzenia, które muszą dojrzeć. Tak więc, na początku ścieżki wadźrajany, inicjacja ma moc przyspieszania procesu dojrzewania tego potencjału czy też nasion, po oczyszczeniu zaciemnień.

W przypadku wielkiego mistrza i wielkiego ucznia, gdy ich właściwości w pełni manifestują się w chwili inicjacji, może się zdarzyć, że uczeń dokonuje w tym momencie ogromnego postępu

na ścieżce. W historii było wiele takich przypadków.

Jednak w większości wypadków, jest to po prostu inicjacja, dzięki której praktykujący może się następnie w pełni zaangażować w praktykę, otrzymując zezwolenie od nauczyciela i błogosławieństwo linii w czasie jej trwania. Dlatego jest ona nieodzowna. Bez tego elementu w naukach wadźrajany brakowałoby błogosławieństwa do indywidualnej praktyki. Jest to więc właściwie klucz do niej.

Drugi przekaz czyli przekaz w postaci czytania tekstu ma miejsce wtedy, gdy wielcy mistrzowie tworzą teksty sadhan i komentarzy, zawierając całe swoje urzeczywistnienie, jak również wpływające zeń błogosławieństwo, w każdej linijce tekstu i każdym słowie z osobna. Kiedy zatem taki tekst jest odczytywany w naszej obecności, otrzymujemy dostęp do zawartych w nim błogosławieństw. Dlatego uszny przekaz jest bardzo istotny jako druga część.

Oczywiście wiedza nie pojawia się w nas tak po prostu po wysłuchaniu tekstu. Ponieważ praktyki mają bardzo głębokie i rozległe znaczenie, potrzebujemy komentarzy dla ich zrozumienia oraz przewodnika, który poprowadzi nas krok po kroku, dokładnie szkoląc nas z danego zakresu. To dlatego tri jest tak ważne.

Zatem, pierwsza część mniej lub bardziej powoduje dojrzewanie natury buddy, zaś pozostałe dwie mają związek z osobistym wyzwoleniem ze stanu niewiedzy i pomieszania. Zatem te trzy części – wang, lung i tri – są istotnymi elementami ścieżki wadźrajany.

Na czym polega różnica pomiędzy otrzymywaniem nauk, wang, lung, tri i instrukcji ukazujących naturę umysłu?

DKR: Właściwie przez cały ten czas otrzymujemy instrukcje wprowadzające w naturę umysłu. Ale mówiąc dokładniej, pod koniec abhiszeki, przy czwartej abhiszece, adept jest wprowadzany w prawdziwą naturę swojego umysłu, która nie jest różna od natury wszystkich tathagathów, ponieważ także nie podlega rozróżnianiu. W takiej chwili mówimy o instrukcjach ukazujących naturę umysłu

Autentyczny przekaz nauk wydaje się być nierozzerwalnie powiązany z osobistą relacją z prawdziwym nauczycielem, który uosabia właściwości oświecenia i współczucia i chce pracować z uczniem na bazie osobistej wzajemnej znajomości. Ponieważ wielu wielkich mistrzów się starzeje, przekaz nauk ma miejsce na coraz liczniejszych zgromadzeniach, a czasami wręcz wirtualnie. Jakie są implikacje takich wielkich, bezosobowych przekazów, kiedy uczniowie nie mają żadnych związków z nauczycielem, który nauki przekazuje? Co można doradzić uczniom, którzy chcieliby praktykować, a otrzymują nauki podczas publicznie udzielanych przekazów?

DKR: W tym jednym pytaniu kryje się wiele innych. Mogę po prostu odpowiedzieć na część, która stoi w relacji do Dharmy. Pozostałe są osobiste i każdy musi dokonać własnego wyboru. Jeżeli chodzi o Dharmę, o Dharmę wadźrajany, to taki człowiek musi być przede wszystkim dobrze wyćwiczony w praktyce bodhicitty i musi posiadać silną wolę, aby wyzwolić czujące istoty i przynosić im pożytek daleko wykraczający poza to, co ogólnie przyjęte. Powinien wyjść poza egocentryzm i roszczeniowość w stosunku do nauczyciela, jeśli chodzi o zaspokajanie własnych potrzeb. To trzeba jasno powiedzieć.

Dodatkowo, taka osoba musi mieć za sobą studia w zakresie Dharmy, sutrajany i mantrajany. Szczególnie w mantrajanie ważne są inicjacje, przekazy i wyjaśnienia do praktyk. To nie wszystko - trzeba przejść określony cykl nauk z guru, otrzymać ustny przekaz i trzeba

mieć wiarę we własny potencjał. Sama wiara zresztą nie wystarczy. Trzeba mieć kontakt z prawdziwą linią błogosławieństw, którą można przekazywać dalej i powodować w innych rzeczywistą przemianę.

To są właściwości nauczyciela. Ogólnie w tantrze mówi się o 10 właściwościach, i o nie tutaj chodzi.

Jeżeli chodzi o Dharmę, o Dharmę wadźrajany, to taki człowiek musi być przede wszystkim dobrze wyćwiczony w praktyce bodhicitty i musi posiadać silną wolę, aby wyzwolić czujące istoty i przynosić im pożytek daleko wykraczający poza to, co ogólnie przyjęte. Powinien wyjść poza egocentryzm i roszczeniowość w stosunku do nauczyciela, jeśli chodzi o zaspokajanie własnych potrzeb.

Mówi się że buddyzm wyrażał się na różne sposoby w różnych krajach, tak, aby ludziom łatwiej było przyjąć i zrozumieć nauki. Czy jest możliwe, że na drodze tego procesu adaptacyjnego, esencja nauk mogłaby zostać utracona, a jeśli tak, to jak mogłoby to wyglądać?

DKR: Tak. Buddyzm do pewnego stopnia dopasowuje się do kultur i skłonności ludzi, stając się przez to łatwiejszym do przyswojenia, przenikającym i przez to przynoszącym większe korzyści. Ale stany umysłu ludzi i czujących istot w ogóle nie uległy zmianie. Niewiedza jest taka sama we wszystkich czasach i kulturach.

Jakie są podstawowe cechy buddyzmu, na które lokalny koloryt nie ma wpływu?

DKR: Pomieszanie wywołane lgnięciem do ja nie zmieniło się wraz z upływem czasu i przemianą kultur. Tendencja do skupiania się na sobie, której efektem jest pięć podstawowych trucizn, to w jaki sposób te trucizny działają wywołując negatywne skutki i jak te negatywne energie oddziałują na umysł, który krąży powodowany niewiedzą w samsarze – to się nie zmieniło.

Dlatego buddyzm jako lekarstwo czy antidotum na to - jak bardzo może dostosowywać się i zmieniać? Musi zachować pierwotny autentyzm, aby doprowadzić do transformacji za pomocą mądrości i zręcznych środków w naukach i praktyce. Gdyby przystosowanie do preferencji ludzi było zbyt duże, oznaczałoby to najprawdopodobniej przystosowanie do ludzkiego lgnięcia i przywiązania, a nie przekształcenie samego umysłu przywiązania.

Jeśli przystosowanie nacechowane jest zbyt dużą skłonnością do jakichś szczególnych nauk i odrzuceniem innych ważnych aspektów nauk i praktyk, które mają wielkie znaczenie dla przekształcenia umysłu, to byłoby to przystosowanie się do agresji. Pomieszanie, które przez to by powstało, byłoby po prostu głupotą, więc nie sądzę, żeby to spełniło swoje zadanie.

Uważam, że przystosowanie czy też jego brak nie jest ważne tak bardzo jak fakt, w jaki sposób buddyzm jako lekarstwo działa na chorobę, która powinna być wyleczona, a czy choroba może zniknąć za sprawą lekarstwa, które nie ma mocy, mądrości czy skutecznych metod? Nie sądzę. Nie sądzę, żeby się tak stało, bez względu na to, jak to lekarstwo byłoby popularne.

Jakie czynniki zdaniem Rinpocze muszą być obecne, żeby można było uznać nową linię za autentyczną?

DKR: Nową linię? Co masz na myśli?

Jak nie wpaść w pułapkę fałszywej linii przekazu? Innymi słowy, jak odróżnić autentyczną linię i termy od fałszywych term, które mogą istnieć po to, by podtrzymywać i promować czyjeś ego?

DKR: Ogólnie mówiąc, linia term jest obecna głównie w tradycji ningma, chociaż nie jest stricte tradycją ningma. Autentyczność termy potwierdzana jest zazwyczaj w ten sposób, że terton, odkrywca danej termy, bez względu na to, czy jest to terma ukryta w ziemi czy w umyśle, pochodzi z autentycznej linii znanej w danej okolicy lub ogólnie w świecie Dharmy Buddy. Terton konsultuje się następnie ze swoim nauczycielem „miałem taki rodzaj doświadczenia i dokonałem takiego odkrycia ter, co o tym sądzisz? Czy przyniosłoby to pożytek, gdybyśmy to upublicznili?”.

Wtedy nauczyciel bada sytuację wszystkimi dostępnymi sobie metodami. Jeśli naprawdę ma do czynienia z wielkimi i pomyślnymi znakami, daje tertonowi zezwolenie. Terton przystępuje do praktyki i winien otrzymać prawdziwe błogosławieństwo Guru Padmasambhawy lub Jesze Tsogjal, którzy prawdopodobnie ukryli termę na użytek przyszłych pokoleń.

Po tych etapach, kiedy terma staje się dostępna, jeszcze raz musi zostać przeprowadzony proces sprawdzenia jej autentyczności i zatwierdzenia przez wielkiego mistrza, który jest znany na danym terenie lub w kraju, który ma wiedzę na temat tego typu praktyk. Taki mistrz musi potwierdzić autentyczność termy. Tylko wtedy, uczniowie mogą otrzymać jej przekaz. Takie historie miały miejsce w przypadku Czogjura Lingpy czy Dudzioma Lingpy. Być może w taki właśnie sposób nieznany terton staje się uznanym tertonem.

Kiedy odkrywane są fałszywe termy lub pojawiają się fałszywi tertonowie, powyższy proces nie ma miejsca. A ponieważ tak się

dzieje, ludzie automatycznie mogą przypuszczać, że mają do czynienia z oszustwem.

Również określona intencja czy bodhiczitta Guru Rinpocze i Jesze Tsogjal, jak też samego tertona, jest obecna w błogosławieństwie i oznakach błogosławieństwa. W przypadku fałszywych tertonów nie ma to miejsca.

Co musi być obecne w linii, nauczyciela, naukach i uczniu aby pojawił się autentyczny przekaz?

DKR: Musi istnieć silna intencja wyzwolenia oraz wiara w to, że Dharma czy praktyka Dharmy, je umożliwi.

Co musi się pojawić, aby taka linia zaistniała w kraju, w którym nauki Dharmy są nowe i zupełnie obce?

DKR: Dharma Buddy była nowa i kompletnie nieznana, kiedy pojawiła się w Indiach i w Tybecie. To samo dotyczy Ameryki. Studiowanie, praktykowanie i urzeczywistnienie muszą być obecne, aby przekazywane było błogosławieństwo.

Kiedy uczeń otrzymuje wiele inicjacji, skąd może wiedzieć, które z nich wiążą się z dotrzymaniem samaja, jeśli chodzi o długość czasu praktyki, ilość wyrecytowanych mantr i oznaki powodzenia?

DKR: Myślę, że w takich sprawach trzeba poradzić się swojego rdzennego nauczyciela. Jeśli jednak poświęcasz się jakiejś jednej szczególnej praktyce prowadzącej do wyzwolenia z samsary i urzeczywistnienia stanu

przebudzenia, jeśli jest w tym element oczyszczania zaciemnień umysłu, aby doświadczyć jego prawdziwej natury i przebudzonych właściwości, to mówiąc ogólnie, wszystkie samaja mogą być zawarte w tej jednej tradycji mądrości.

Ale niektórzy nauczyciele ostro podkreślają, że nawet jeśli robicie taką praktykę, musicie utrzymywać związek z różnymi formami praktyki i inicjacjami, które otrzymaliście, jeśli przyjęliście na siebie zobowiązanie. Dlatego trzeba się w takiej sprawie konsultować z nauczycielami, aby ustalić, jakie są zobowiązania i jak z nimi postępować.



Jakie są karmiczne konsekwencje niedotrzymania czystości samaja dla nauczyciela, ucznia i linii?

DKR: Konsekwencją jest fakt, że tkwimy w samsarze i na zawsze w niej pozostaniemy. Rozpocząć coś tak ważnego i nie umieć tego wykorzystać to wielka strata.

Kto weryfikuje autentyczność linii i jak to działa?

DKR: Nie ma takiej jednej szczególnej osoby. Ogólna zasada, jaką buddyzm reprezentuje w świecie i którą wyznają wszyscy, którzy rozumieją znaczenie Dharmy Buddy, jest taka że anty-ego musi się przeciwstawiać pro-ego a anty-zaciemnienia są kontra pro-zaciemnienia. Pro-bodhiczitta stoi w opozycji do anty-bodhiczitty. Pogląd oparty na pustce zjawisk kontra dualizm. W wadźrajanie, pogląd oparty na czystym postrzeganiu stoi w opozycji do nieczystego postrzegania.

Jeśli mądrość jest z natury częścią nas samych, co czyni mądrość nauczaną przez „autentyczną linię” cenniejszą od mądrości nauczonej przez zachodniego „nieautentycznego” nauczyciela?

DKR: Mądrość jest we wszystkich istotach. Pytanie czy ktoś ją urzeczywistnił i czy ma błogosławieństwo do jej przekazywania. To nie jest kwestia rasy czy płci.

Jeśli Pema Cziedryn i Jack Kornfield piszą w sposób tak prosty i przystępny, dlaczego mam brnąć przez „Klejnoty Dharmy” czy „Słowa mojego doskonałego nauczyciela”?

DKR: Jeśli chcesz po prostu czytać coś łatwo dostępnego, żeby twój umysł czuł się komfortowo, nie ma powodu czytania czegokolwiek innego niż oni proponują. Jeśli jednak chcesz podążać za linią i studiować tantrę i jeśli chcesz podążać ścieżką wadżrajany, mahajany i hinajany, co wykracza poza to, czego tych dwoje wpływowych i cudownych nauczycieli uczą, powinieneś studiować Dhamę, i sądzę że oni powiedzieliby ci to samo.

Skąd pochodzi autoryzacja autentyczności pozwalająca na ustanowienie autentycznej linii?

DKR: Sądzę, że autentyczność jest określana przez źródło pochodzenia. Nie może autoryzować się sama, tylko poprzez źródło jak również przez naturę tego co ma być uznane za autentyczne. Aby daną linię uznać za autentyczną, nie zaczynasz od siebie, to wykracza daleko poza ciebie, włączając w to twoich mistrzów i ich mistrzów, oni tę linię autoryzują. Muszą powiedzieć: „W porządku, ta osoba jest dzierżycielem przekazu, dlatego ta osoba jest autentycznym nauczycielem mojej linii - chcę żeby oddawano jej należny szacunek”.

Jeśli chodzi o Dhamę, to tak jak mówiliśmy wcześniej - element Dharmy może naprawdę przekształcić umysł, tak jak lek może naprawdę przekształcić i wyleczyć chorobę, niewiedzę czy pomieszanie umysłu. W przeciwnym wypadku nie byłoby podstawy, na której może powstać autentyczna linia mistrzów.

W jaki sposób taka autentyczność jest bardziej wartościowa niż ta, która jest nadana nauczycielowi poprzez ogólną akceptację?

DKR: Popularność związana jest z charyzmą nauczyciela i umiejętnością przelewania myśli na papier. Rzeczywiście umiejętność inspirowania ludzi to wielka umiejętność, ale ktoś obdarzony taką zdolnością może nie mieć pełnej wiedzy na temat Dharmy, pełnego przekazu i doświadczenia medytacyjnego, jak również może nie mieć rozwiniętej bodhicitty.

Mamy wielu dobrych pisarzy jak np. świetna autorka, która napisała Harry’ego Pottera. Umiejętność inspirowania i wzbudzania zainteresowania swoją twórczością nie oznacza jednak, że zawiera ona wszystkie elementy Dharmy, które powinna i które musi zawierać.

Czy trzeba rozumieć całą symbolikę inicjacji, aby w pełni doświadczyć jej dobroczynnych skutków?

DKR: Najlepiej by tak było, Byłoby cudownie rozumieć to wszystko. W ten sposób ślad w umyśle jest wzmocniony poprzez świadomość, którą tworzy. Jeśli tak nie jest, utrzymywanie uczucia oddania i pewnego rodzaju czystego postrzegania, zrozumienia, że dzieje się coś bardzo ważnego, może w pewien sposób to pełne zrozumienie zastąpić.

Jak możemy nauczać chwalcę własną linię, bez sekciarskich podtekstów? Jak uniknąć umniejszania innych linii w stosunku do swojej

***Sekciarstwo zaczyna się o naszego własnego ja i przywiązania do ja.
Docenianie linii i Dharmy może pochodzić z naszego własnego zrozumienia,
w jak głęboki i znaczący sposób nauki działają i przekształcają umysł.***

własnej? Jak nie traktować swojej linii jako „najwyższej”?

DKR: Sekciarstwo zaczyna się o naszego własnego ja i przywiązania do ja. Docenianie linii i Dharmy może pochodzić z naszego własnego zrozumienia, w jak głęboki i znaczący sposób nauki działają i przekształcają umysł. Dlatego, mając głęboki szacunek i oddanie dla linii i Dharmy, nie musimy być sekciarzy.

Ponieważ sekciarstwo zaczyna się od ego, nawet jeśli odnosi się to do naszej linii, a nauki oraz praktykę darzymy dużym szacunkiem i bardzo doceniamy, brakuje wówczas zrozumienia głębi tego, czym są nauki, co one reprezentują, jaki działają – jako lekarstwo na ego.

ZARZĄD

FUNDACJA
DHARMASHRI

Przewodnicząca

Jetsün Dechen Paldrön

Sekretariat

Jeannie Pickett

Członkowie

Geoff Picus
Helen Berliner
Judy Wolfer
Ani Drolma Chödrön
Ani Damtshö

CZASOPISMO DHARMA
DHRISHTI

Redaktorki naczelne

Jetsün Khandro Rinpoche
Jetsün Dechen Paldrön

Sekretariat

Jigme Chödrön

Numer 3

wolontariusze

Linda Fisher
Zuzana Dankova
Andre Csapo
Lama Stamatis Politis
Lama Katerina Loukopoulou
Kuan Hui Chew
Ming Yao
Berenice Font
Cinthia Font
Elsebeth Kristensen
Pema Chödrön
Valérie Boisse
Christiane Coppex
Joanna Grabiak Pasiok

Czasopismo Dharma Dhrishti

Zamysłem Dharma Dhrishti Journal - Poglądu Dharmy jest przekazywanie introspektywnej perspektywy znaczących nauczycieli buddyzmu tybetańskiego i informacji, które dotyczą różnego rodzaju ważnych kwestii z dziedziny Dharmy Buddy i jej praktykowania. Zespół naszych tłumaczy przygotował tłumaczenia na dziewięć języków.

Pierwsze wydanie Dharma Dhrishti Journal ukazało się w czerwcu roku 2009, a drugie w listopadzie. Zapraszamy do przeczytania dwóch pierwszych numerów:

Dharma Dhrishti - Numer 1

Dharma Dhrishti - Numer 2

CHCEMY OBJAŚNIAĆ I ODPOWIADAĆ NA PYTANIA

Dharma Dhrishti ma zamiar udzielać odpowiedzi na często zadawane pytania związane z różnymi aspektami buddyzmu tybetańskiego, a także pomagać osobom zgłębiającym buddyzm tybetański w zdobywaniu wglądu w mądrość ponadczasowych nauk Buddy. Mamy też nadzieję, że współcześni uczeni mistrzowie wyjaśnią lub/i zrewidują niektóre nieporozumienia i błędne informacje dotyczące Dharmy.

GRONO NASZYCH WYBITNYCH NAUCZYCIELI

Jesteśmy głęboko wdzięczni za dobroć i szczodrość wielu nauczycieli, którzy zgodzili się wspaniałomyślnie dołączyć do grona nauczycieli Dharma Dhrishti. Nauczyciele, którym jesteśmy winni wdzięczność i oddanie, to:

Jego Świątobliwość Sakja Trizin

Jego Świątobliwość Gjallang

Karmapa Ogjen Trinlej Dordże

Kjabdzie Dilgo Khjentse Jangsi

Rinpocze

Kjabdzie Khamtrul Rinpocze

*Czcigodny Samdong Rinpocze,
premier Tybetańskiego Rządu na
Uchodźstwie*

J.E. Goszir Gjalsab Rinpocze

J.E. Dzongsar Khjentse Rinpocze

J.E. Dzigar Kongtrul Rinpocze

J.E. Dzogchen Ponlop Rinpocze

J.E. Tsoknji Rinpocze

J.E. Tulku Pema Langdzial Rinpocze

J.E. Sogjal Rinpocze

J.E. Neten Ciokling Rinpocze

J.E. Jangsi Tulku Ugjen Rinpocze

Jeśli masz pytania lub komentarze dotyczące Dharma Dhrishti, napisz do nas:
mindrollinginternational@gmail.com